

emmaus NYHETER

MEDLEMSBLAD FÖR EMMAUS HELSINGFORS | NR 2/2012



S4

EMMAUS ÅLAND

INBJUDAN
TILL FÖRENINGENS
HÖSTMÖTE
19.11.2012
KL 17

S3

www.emmaushelsinki.fi



EMMAUS
ARBETSMYROR
KAKE SKÖTER
BÖCKERNA
PÅ DRUMSÖ

S7

KOLUMN
ULF SÄRS:
DÄR ÖVERTYGELSER
MÖTS

S8



HÄNDELSER

Vi deltog på vanligt sätt i festivalen Världen i byn 26–27.5. Försäljningsintäkterna 1200 euro har sänts till Emmaus Internationals solidaritetsfond.

Under Konstens natt 23.8 var butiken i Vallgård öppen till kl 21. För programmet svarade en grupp från Toivo ja Rauha ry, som bjöd på modevisning och musikframträdanden.

Försäljningen har fortfarande gått bra, även om butiken på Drumsö har lidit av byggnadsarbetena och trafikarrangemang- en i samband med metrobygget. Från början av oktober håller också butiken på Drumsö på tisdagar öppen till klockan sex.

FÖRENINGSNYTT

På vårmötet 16.4 godkändes verksamhetsberättelsen och bokslutet för 2011 och styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Efter mötet berättade Pekka Peltola om sina erfaren-

↑ På grund av metroarbetena måste man nu köra en omväg till Emmaus på Drumsö.

heter som journalist och biståndsaktivist i Afrika under mer än 40 års tid.

Ulla Hoyer och Helka Ahava deltog i mars i Emmaus världsmöte i Anglet i Frankrike.

Nepalesen Tula Kandel som i början av 2000-talet arbetade i Emmaus Helsingfors var vår gäst 25.7 och berättade om det aktuella läget i sitt land, grundlagsprocessen och sitt eget arbete som försvarare av de mänskliga rättigheterna.

Ett seminarium för de nordiska Emmausgrupperna hölls på Åland 21–23.9 med solidaritet som tema.

SOLIDARITET

Sista veckan i augusti deltog emmausmänniskor i talkoarbete på loppmarknaden i Katihemmet i Kohila i Estland.

ELISABETH, THAIS OCH EVA ÄR BORTA

28.4 somnade vår vän **Elisabeth de Godzinsky**, alla helsingforsiska emmausmänniskors 'mormor', lugnt in på Helenahemmet kort efter sin 95-årsdag. Elisabeth var med som frivillig i Emmaus Helsingfors ända från början, alltså redan 1966. Hon hjälpte på sin fritid Père Guy att sköta lopptorget och komuniteten av hemlösa män. Efter sin pensionering lagade Elisabeth ofta lunch samtidigt som hon lyssnade och uppmuntrade andra frivilliga. Elisabeth var en förtrogen vän och hela gruppens hjärta.

I början av sommaren nåddes vi också av ett annat sorgebud: **Thais Grönfeldt** avled i en sjukdomsattack midsommaraftonen 22.6. Också Thais var långvarig emmausaktivist och verkade många år som styrelsemedlem och kassör. Trots sin höga ålder, 91 år, deltog Thais fortfarande regelbundet i verksamheten. Vi får inte

längre se den hjärtliga och anspråkslösa Thais komma med sin käpp till torsdagens kvällsgrupp eller ackompanjera allsången på vårt gamla piano.

Eva Neuvonen arbetade nästan 15 år som tisdagsförsäljare på loppmarknaden på Gyldénsvägen. Hon dog 30.7 i en ålder av 76 år. En sjukdom som varade i över ett år tog hennes sista krafter. Evas glada person och positiva livinställning blev under årens lopp välbekanta för våra kunder; hon blev vän med många och några besökte henne på sjukhuset. Som arbetskamrat var Eva trevlig och flexibel, Emmausidén var viktig för henne och det märktes i hennes sätt att arbeta och möta kunderna.

Vi minns våra vänner Elisabeth, Thais och Eva med tacksamhet och saknad.

Cuna Nazareth har redan verkat i 50 år! Emmausgrupperna i Finland firar Cuna med en solidaritetsförsäljningsdag 21.11. Cunas återvinningscentral har kommit igång. I oktober gjorde Maiju Korpela från Svalorna och Ulla Hoyer från Emmaus Helsingfors en projektresa till Lima och deltog bl.a. i 50-årsfestligheterna. ■

emmaus KALENDER

- De bostadslösa natt 17.10
- Höstmöte 19.11
- Cuna-solidaritetsförsäljning 21.11
- Julfest 15.12

EMMAUS ÄR EN LIVSSTIL

Återvinningen i Mariehamn är i pålitliga händer. Den handhas nämligen av Emmaus Åland, den yngsta Emmausgruppen i Finland. Emmausmänniskorna på Åland är också på många andra sätt modiga och fördomsfria: de knyter samhällskontakter på alla nivåer och är en inflytelserik lokal aktör, som man lyssnar på.

TEXT: HELKA AHAVA | FOTON: EMMAUS ÅLAND

”Jag kom med i Emmaus av intresse för internationella frågor och för att Emmaus kunde erbjuda en kombination av trovärdigt ideologiskt och praktiskt arbete. För mig är Emmaus mycket mer än ett arbete. Emmaus är en livsstil, ett medvetet val där arbete och engagemang flyter samman.”

Det säger **Robert Jansson** (47), som redan har bakom sig nästan ett kvartsekel av Emmausarbete på Åland, de senaste tre åren som verksamhetsledare för Emmaus Åland. På senare år har han också haft internatio-

nella förtroendeuppdrag inom Emmaus. Robert har tidigare arbetat bl.a. som verksamhetsledare för Ålands fredsinstitut och inom vuxenutbildning vid Ålands landskapsregering. Han är gift och har fyra barn.

ALLT BÖRJADE MED ETT LÄGER

Sommaren 1989 arrangerades på Åland ett två veckor lång läger i samarbete med Emmaus Westervik. Under lägret hade man ett lopptorg och samlade in 9500 kg kläder, som sändes till Peru och Polen. Det var början till Emmaus Åland. I början deltog främst

↓ ”Folk är intresserade av second hand och inser att Emmaus är för alla”, säger Johan Enroth, som i över tio år varit stödanställd vid Emmaus. För Robert Jansson är Emmaus en livsstil där arbete och engagemang flyter samman. Han lever sig också engagerat in i sin roll på den årliga modevisningen.



människor som hade kontakter till Emmaus Westervik och folk från Ålands fredsförening, men också andra yngre och äldre.

Med åren har den lilla aktivistgruppen utvecklats till en betydande samhälllig aktör på Åland. För Emmausmänniskorna på Åland är det viktigt att inte bara lindra nød utan framför allt att avskaffa orsakerna till problem och orättvisa.

Tre verksamhetsformer är viktiga för Emmaus Åland: socialt arbete, miljöarbete och internationell verksamhet. Utöver ca 20 avlönade medarbetare sysselsätter man ungefär lika många stödanställda och ett hundratal frivilliga. Det finns gott om arbete i föreningens två livliga second hand-butiker och i en tredje butik, där man säljer byggnadsmaterial från hus som man hjälper till att riva.

Siffrorna talar sitt tydliga språk om miljöarbetets omfattning: man tar årligen emot ca 250 000 kg varor, av vilka 90 % återanvänds

antingen på platsen eller i andra länder. Den internationella verksamheten innebär både hjälpförsändelser och stöd till lokala projekt i de baltiska länderna, Ukraina, Kaliningrad och Peru. Varje sommar arrangeras ett internationellt arbetsläger, då man bl.a. packar en hjälpcontainer till Cuna Nazareth i Peru.

”Jag hoppas att vi blir en ännu bättre arbetsgivare, som kan ge mer handledning åt de stödanställda och vara bättre på att slussa ut dem på den öppna arbetsmarknaden. Vi vill öka återvinningen och därigenom minimera mängden avfall från egen verksamhet”, säger Robert.

VÅGA TESTA OCH VÅGA MISSLYCKAS

Robert Jansson är efter en lång insats som frivillig inom Emmaus glad och inspirerad av sitt nuvarande arbete som verksamhetsledare för Emmaus Åland.

"Vi har roligt tillsammans och tycker om att pröva på nya idéer, även sådana som till en början känns lite galna. Våga testa och våga misslyckas. Emmaus Åland har en aktiv roll i den lokala diskussionen och opinionsbildningen om miljöfrågor, socialt ansvar och internationell solidaritet. Vi har valt att inte isolera oss utan istället strävat efter att vara en aktiv del av samhället, en aktör som på riktigt påverkar och förbättrar vårt eget samhälle samtidigt som vi ger organisationer i andra länder förutsättningar att förbättra sina samhällen."

EMMAUS ÄR FÖR ALLA

"Folk intresserar sig allt mer av second hand och de inser att Emmaus är för alla. Här finns plats för alla åsikter, det spelar ingen roll om du är Jehovas vittne, kommunist eller något annat", säger 60-åriga **Johan Enroth**, ivrig radioamatör och Amnestyaktivist, som har varit stödanställd vid Emmaus 12-14 år.

Johan arbetade länge på en bank, men omvälvningarna inom bankvärlden på 90-talet drog stolen undan honom. Nu säljer han sex timmar per dag bl.a. böcker i Emmaus second hand-butik och får lön av Marichamns stad.

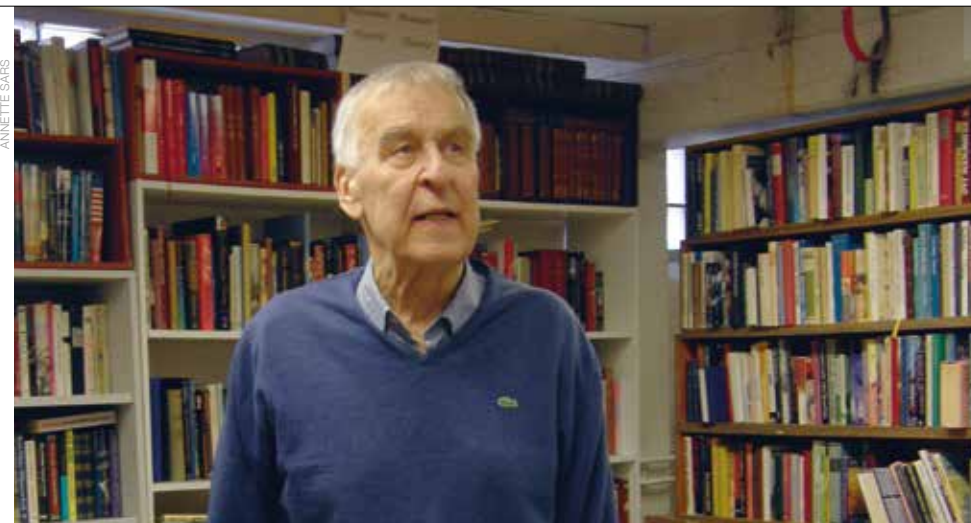
"Jag skulle hellre ha fortsatt på banken, men trivs bra på Emmaus. Jag kommer överens med de flesta på arbetsplatsen och jag trivs med kundbetjäning. Många av kunderna är bekanta, jag tycker om att prata med folk. Det är bra att Emmaus kan erbjuda hjälp åt folk som har det svårt.

Jag tycker också att hjälpsändningarna är mycket bra."

VI JOBBAR BRA TILLSAMMANS

För 18 år sedan arbetade Kaija Granith på ett bageri, då hon måste gå i invalidpension på grund av en arbetsplatsolycka. Inom kort fann Kaija ett nytt innehåll i livet som frivillig inom Emmaus. "Emmaus betyder mycket för mig. Det sociala är viktigt liksom även resultatet av vårt jobb. Det känns bra att hjälpa andra!"

Ca 10 timmar i veckan sorterar och balar Kaija kläder och sköter vid behov också andra uppgifter. Hon har man och två vuxna söner. Utöver Emmaus är Kaija aktiv också inom Ålands invalider och pensionärsföreningen och hon handarbetar gärna. Kaija är stolt över Emmaus: "Vi får in bra varor och vi har duktiga medarbetare, både frivilligarbetare och personal. Vi jobbar bra tillsammans!" ■



KAKE SKÖTER BÖCKERNA PÅ DRUMSÖ

"Emmaus har gett mig tillbaka min tro på människans godhet. Den hade grusats under årens lopp, men i den trevliga arbetsgemenskapen har jag mött så många olika, goda människor", berättar Kauko "Kake" Hyrsky, 81 år, som svarar för böckerna på loppmarknaden på Drumsö.

Böcker och läsning har alltid stått Kakes hjärta nära. Då han 1996 gick i pension från sitt arbete i industrins tjänst hörde han att det på hans hemholme fanns ett lopp-torg med mycket böcker.

"Jag började som kund i Emmaus. Jag märkte att det inte var mycket ombyte i hyllorna och frågade Eeva Ratinen om det inte kommer in nya böcker. Hon berättade

att lagret var fullt av böcker, men ingen hann ordna dem."

"Eeva frågade om jag kunde börja arbeta i Emmaus. På den vägen är jag."

Tre av Emmaus idéer är speciellt viktiga för Kake: "Man behöver inte slänga bort böcker utan de kan återanvändas. Intäkterna går till goda ändamål. Och Emmaus ger 'åldringar' meningsfullt arbete och samvaro med andra människor."

"Jag tycker om att det inte finns någon strikt ledning inom Emmaus utan arbetet är självstyrt och alla hjälper varandra."

"Jag har fått goda kontakter också till kunder. I köpcentret träffar man alltid bekanta."

Kake har nästan varje dag tillbringat en del av sin tid i Emmaus. "Man har ju ansvar och tänker på Emmaus bästa." Numera sätter många små krämpor hinder för arbetet, så han kan inte komma lika ofta som tidigare ■

”Emmaus är en politiskt och religiöst obunden rörelse”, säger vi, då vi presenterar oss. Vad innebär det?

Oftast framställer vi saken negativt. Emmaus kan inte binda sig till någon religion eller politisk ideologi. Frågan har varit aktuell närmast då vi har funderat på om vi kan ge bidrag via någon kyrklig biståndsorganisation eller om vi kan ta ställning i någon politisk fråga.

Jag skulle ändå vilja tolka obundenheten också positivt så att Emmaus kunde vara en plats där olika religiösa och politiska övertygelser möts. Ateism kan vara en lika djup övertygelse som vilken religion som helst. Man kan dra olika politiska slutsatser av Emmaus värderingar.

I Emmaus behöver ingen berätta om sin religiösa eller politiska bakgrund. Jag hoppas ändå att man i Emmaus inte heller skulle iaktta så kallade fina umgängesvanor som säger att man inte samtalar om religion eller politik.

Jag hoppas att vi i Emmaus öppet kunde möta och respektera varandra också som människor med olika övertygelser och betrakta den politiska och religiösa mångfalden

som en rikedom och inte som en svaghet.

I detta möte mellan övertygelser kan man tillämpa den svenske biskopen Krister Stendahls tre principer om möten mellan religioner:

1. Om du vill förstå en annan övertygelse, bekanta dig med den via dess företrädare, inte via dess motståndare.

2. Jämför rättvist: jämför inte dina egna ideal med andras misslyckade praktik.

3. Lämna rum för ”helig avund”, det vill säga att du i en annans övertygelse kan finna sådant som du inte har men som du kan beundra och respektera.

En sådan respektfull inställning till andra människors religion och övertygelse är allt viktigare i en värld där man har börjat tala om ”kulturernas krig” och där muslimska invand-

rare framställs som hot mot den finländska kulturen och de kristna värderingarna.

”Låter vi hatet, rasismen och rädslan för varandra fortsätta att växa?” frågade Abbé Pierre och svarade: ”Vi måste äntligen lära oss att leva tillsammans med alla våra olikheter.” Den uppgiften kan vi fylla i världen endast om vi också sinsemellan övar oss i att respektera varandras övertygelse. ■

”Låter vi hatet, rasismen och rädslan för varandra fortsätta att växa?”